

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/160/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6812206112
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6812206112.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petra Priehodu a členov senátu JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Anny Snopčokovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, v ktorej mene koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 6C/142/2012-58 zo dňa 28. 11. 2013, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal náhrady škody a súčasne náhrady nemajetkovej ujmy, zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Rozhodol tak s odôvodnením, že žalobca nepreukázal, že by v exekučnom konaní došlo k zbytočným prieťahom, a teda nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom uvedeným v § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca. Žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V dôvodoch rozhodnutia poukazoval na to, že okresný súd vo veci nesprávne postupoval, keď vo veci konal. V konaní totiž podal návrh na zrušenie pojednávania z dôvodu, že podal ústavnú sťažnosť proti rozhodnutiu krajského súdu, ktorým rozhodol o vylúčení sudcov Okresného súdu Revúca aj ohľadom danej veci. Podľa jeho názoru rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým nevyvylúčil všetkých sudcov Okresného súdu Revúca z pojednávania a rozhodovania veci nie je správne. Vo veci mali byť vylúčení všetci sudcovia Okresného súdu Revúca, pretože ak v exekučnej veci konal sudca Okresného súdu Revúca, potom ostatní sudcovia tohto súdu nemôžu byť nestranní pri rozhodovaní v danej veci o nároku žalobcu. Súd mal urobiť preto len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad a mal právoplatne rozhodnúť len o návrhu na prerušenie konania. Pokiaľ nevyčkal právoplatnosť rozhodnutia o prerušení konania nesprávne vo veci postupoval, pretože nemohol vydať vo veci konečné meritórne rozhodnutie. Okrem toho žalobca trval na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní, avšak okresný súd konal bez toho, že by takýto návrh zo strany žalobcu bral do úvahy. Okresný súd vykonal dôkaz exekučným spisom ex offa bez toho, že by sa žalobca mohol k predloženému dôkazu vyjadriť a ovplyvniť tak rozhodnutie okresného súdu. Súd totiž vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám a túto okolnosť nemohol žalobca ovplyvniť. Vzhľadom na uvedené okolnosti preto nemal rozhodnúť vo veci bez nariadenia pojednávania. Okrem toho, ak žalovaný nereagoval na výzvu súdu, aby predložil písomné

vyjadrenie k žalobnému návrhu, mal súd rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O. s. p.. Okresný súd tiež ignoroval všetky tvrdenia žalobcu o majetkovej škode, pretože žalobca mienil pred súdom predložiť dôkazy o výške majetkovej škody a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Súd však dokazovanie neprípustne skrátil len na dôkazy vykonávané ex offa a žalobcu nepoučil podľa ustanovenia § 120 ods. 4 O. s. p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej, aby tak mal priestor navrhnúť alebo predložiť ďalšie dôkazy. Rozhodnutie okresného súdu teda nie je správne a preto žiadal rozhodnúť v zmysle podaného odvolania.

Na odvolanie žalobcu sa žalovaná nevyjadrila.

Krajský súd preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a tento v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

V zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný. Je tiež viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa s výnimkami ustanovenými v ods. 2 až 7 § 213 ods. 1 O. s. p..

Po preskúmaní veci krajský súd nezistil, že by boli splnené dôvody na procesný postup podľa § 213 ods. 3 až 5 O. s. p., teda na opakovanie dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa alebo doplnenie dokazovania. Krajský súd preto pri rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvého stupňa, pričom vo veci nenariaďoval pojednávanie, lebo aj keď vo veci išlo o drobný spor, nebol dôvod na postup podľa § 214 ods. 1 písm. a/, b/ O. s. p.

V zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Po preskúmaní veci na základe podaného odvolania žalobcu dospel krajský súd k záveru, že okresný súd v danej veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav pre rozhodnutie, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s § 132 O. s. p. a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil podľa ustanovenia § 157 ods. 2 O. s. p.. S dôvodmi rozhodnutia okresného súdu sa krajský súd stotožňuje a na tieto poukazuje.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa sa dostatočne jasne, zrozumiteľne právne argumentačne a presvedčivo vyporiadal v odôvodnení rozsudku s preskúmaním právneho základu a dôvodnosti uplatneného nároku žalobcu, preto dôvody obsiahnuté v odvolaní žalobcu namietajúce vnútornú rozpornosť a nedostatočnosť zdôvodnenia aj úvah súdu obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku nie sú opodstatnené.

Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre priznanie náhrady škody a nemajetkovej ujmy v zmysle ustanovení § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, § 9 ods. 1, 2 a § 17 ods. 1, 2, 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a neosvedčil právny základ a dôvodnosť uplatneného nároku a to tak ohľadom nároku na náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy, keďže nebol preukázaný nesprávny úradný postup súdu v exekučnom konaní, pričom krajský súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi úvahami okresného súdu obsiahnutými v dôvodoch jeho rozhodnutia.

Za nedôvodné považuje krajský súd argumenty obsiahnuté v odvolaní spochybňujúce procesný postup súdu, v dôsledku ktorého malo byť údajne žalobcovi odňaté právo konať pred súdom. Žalobca v odvolaní tvrdí, že napriek tomu, že riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi, súd v rozpore so zákonom konal podľa ustanovenia § 101 ods. 2 O. s. p. v neprítomnosti žalobcu. Súd podľa tvrdenia žalobcu ignoroval žiadosť žalobcu o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu.

V tejto súvislosti je potrebné však uviesť, že žalobca v danej veci nepodal okresnému súdu návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, ani na prerušenie konania, lebo vo veci rozhodoval súd bez nariadenia pojednávania. Rozhodol

tak v súlade so zákonom, lebo v danej veci ide o drobný spor (§ 115a ods. 2 O. s. p. v spojení s § 200ea ods. 1, 2 O. s. p.), keď zo spisu vyplýva, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil riadne a včas na úradnej tabuli (§ 156 ods. 3 O. s. p.). Keďže okresný súd postupoval v súlade so zákonom, nedošlo k odňatiu možnosti konať pred súdom, lebo súd aj riadne doručil vyjadrenie žalovanej žalobcovi, takže o jej námietkach proti žalovanému nároku mal žalobca vedomosť.

Pokiaľ žalobca namietal odňatie možnosti konať pred súdom v súvislosti s dokazovaním, tak ani túto námietku nepovažuje krajský súd za dôvodnú. Okresný súd síce vykonal dokazovanie bez pojednávania (§ 122 ods. 1 O. s. p.), pričom toto pozostávalo len s oboznámením sa s exekučným spisom, ktorý ako dôkaz navrhol vykonať samotný žalobca v návrhu na začatie konania. Postup okresného súdu, z ktorého vyplýva, že sa oboznámil s obsahom exekučného spisu, je v súlade aj s § 129 ods. 1 O. s. p., keďže v danej veci išlo o drobný spor, mohol tak okresný súd postupovať. V takom prípade totiž súd zisťuje tvrdené a preukazované skutočnosti z listín spisu tak, že sa s nimi oboznámi a výsledok tohto postupu uvedie v odôvodnení rozsudku, čo okresný súd aj v súlade s § 157 ods. 2 O. s. p. urobil, preto jeho postup považoval krajský súd za správny.

Okrem toho treba poukázať na to, že žalobca bol účastníkom exekučného konania a obsah exekučného spisu z hľadiska tvrdených skutočností mu musel byť známy, keďže rozhodnutia mu boli doručované.

V podanom odvolaní žalobca spochybňoval záver okresného súdu o tom, že nebol preukázaný nesprávny úradný postup okresného súdu pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ako jedného z predpokladov zodpovednosti odporcu - žalovanej za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Žalobca totiž namietal nedodržanie 15 dňovej lehoty. V tejto súvislosti treba uviesť, že súdna prax sa ustálila na závere, že lehota 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia neplatí, ak exekučný súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom a musí rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, čo sa stalo aj v danej veci, preto postup okresného súdu nemožno považovať za nesprávny úradný postup, lebo bol odôvodnený potrebnou skúmaním formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu. Záver okresného súdu o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu žalobcom považuje aj krajský súd za správny. Krajský súd okrem toho dodáva, že to bol žalobca, ktorý neúmerným množstvom návrhov v exekučnom konaní spôsobil stav, že súdu tak bolo objektívne znemožnené napadnuté veci priebežne vybavovať, preto nemožno hovoriť o porušení práva žalobcu na vybavenie veci bez zbytočných prieťahov, ak daný stav zapríčinil sám.

Žalobca v podanom odvolaní tiež vytyka okresnému súdu, že mal rozhodnúť o žalobe rozsudkom pre zmeškanie podľa ustanovenia § 153b O. s. p., lebo žalovaná nereagovala na výzvu súdu, aby predložila písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu v zmysle ustanovenia § 114 ods. 3 O. s. p. Tento argument žalobcu nie je dôvodný, nakoľko žalovaná doručila súdu vyjadrenie, v ktorom uviedla rozsiahle procesné stanovisko k žalobe a k uplatnenému nároku, ktoré bolo doručené žalobcovi. Neboli splnené podmienky pre postup podľa § 153b O. s. p. už aj z dôvodu, že okresný súd postupoval podľa § 115a ods. 2 O. s. p.

V danom štádiu konania sú tiež nepodstatné aj úvahy žalobcu o nedostatku nestrannosti a nezaujatosti zákonného sudcu a to s poukazom na to, že o námietke zaujatosti sudcov Okresného súdu Revúca aj v danej veci rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý uvedenú otázku vyriešil. V rámci rozhodovania o námietke zaujatosti totiž dospel krajský súd k záveru, že pri posudzovaní opodstatnenosti námietky zaujatosti v daných veciach bol právne významný len pomer toho sudcu, ktorý konal v exekučnej veci, v ktorej sa namietaný nesprávny úradný postup týka. Pokiaľ bol žalobca presvedčený, že krajský súd nesprávne rozhodol o námietke zaujatosti, mal možnosť podať proti rozhodnutiu krajského súdu dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok v súlade s § 237 písm. g) O. s. p.. Najvyšší súd, ako súd dovolací, bol povolaný na poskytnutie ochrany k základným právam žalobcu. Takýto záver zaujal Ústavný súd SR v rozhodnutí zo dňa 06. 02. 2013 č. k. 1ÚS/89/2013. Okrem toho poukazoval aj na nedostatok právomoci na preskúmanie sťažovateľových námietok nezákonného sudcu, ktoré smerovali proti napadnutým rozhodnutiam krajského súdu v iných obdobných veciach.

Z vyššie uvedených dôvodov preto nepovažoval krajský súd odvolanie žalobcu za dôvodné a preto rozhodnutie okresného súdu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O. s. p. a žalovanej, ako v odvolacom konaní úspešnému účastníkovi, náhradu trov druhostupňového konania nepriznal, nakoľko táto si trovy odvolacieho konania v súlade s ustanovením § 151 ods. 1 O. s. p. nevyčísliła, ani ich nežiadala priznať. Odvolací súd mal preto za to, že si trovy odvolacieho konania neuplatnila.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

P O U Č E N I E : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.
Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.